

[Fogh Rasmussen]

betalingsbalancen. Det må vi erkende er korrekt, og det er beklageligt; det er også derfor, regeringen har fremsat forslag om en justering af den økonomiske politik. Men hvordan forholder det sig så med hr. Svend Auken som spåmand? Ikke stort bedre. Vi kan alle sammen huske, hvordan hr. Svend Auken i december 1983 sagde: »Regeringen fører en økonomisk politik, der fører til større arbejdsløshed.« Hr. Svend Auken sagde i december 1984: »Regeringen fører en økonomisk politik, der fører til større arbejdsløshed.« Og hvad er der sket? Arbejdsløsheden er hvert eneste år faldet på trods af hr. Svend Aukens forudsigelser.

I øvrigt er det en ganske interessant prioritering, der er sket i socialdemokratiet af forskellige elementer i den økonomiske politik.

I 1983, da betalingsbalanceunderskuddet faldt, blev vi kritiseret for, at vi lagde for lidt vægt på beskæftigelsen, og at vi lagde for meget vægt på at få nedbragt betalingsbalanceunderskuddet. Nu bliver det såmænd bebrejdet os, at vi har lagt for meget vægt på at skabe større beskæftigelse og så ifølge hr. Svend Auken fuldstændig har overset eller glemt eller ladet hånt om udviklingen på betalingsbalancen. Der er ingen sammenhæng i den argumentation, men vi skal selvfølgelig kun glæde os over socialdemokratiets nyvundne interesse for udviklingen på betalingsbalancen; den er kommet sent, men hellere sent end aldrig.

Blot kan man så undre sig over, at socialdemokratiet, når det er så bekymret for udviklingen på betalingsbalancen, stiller ændringsforslag til finansloven, som vil forringe betalingsbalancen med op imod 3 mia kr., og hr. Svend Auken har ikke i dag formået at forklare os, hvordan det kan gå til, at socialdemokratiet på den ene side kritiserer regeringen og regeringspartierne for at vise passivitet over for betalingsbalanceunderskuddet og på den anden side selv stiller forslag, der forringer betalingsbalancen. Det er ikke lykkes for hr. Svend Auken at forklare den sammenhæng.

Hr. Svend Auken kritiserer, at der er gennemført friere kapitalbevægelser mellem Danmark og udlandet, men hvad har virkningen været af disse friere kapitalbevægelser? Ja, den har været, at renten i Danmark er faldet hurtigere, end den ellers ville være faldet. Virkningen af de frie kapitalbevægel-

ser har været, at der er sket en tilnærmelse mellem renten i Danmark og renten i udlandet, og det er en god ting.

Da socialdemokratiet regerede, blev der holdt en kunstigt høj rente i Danmark. Det er ikke længere muligt, når der er frie kapitalbevægelser, og det nyder Danmark godt af, fordi vi nu har fået en rente, der ligger tættere på renten i udlandet. Det forbedrer danske virksomheders konkurrenceevne, og dermed forbedrer det også beskæftigelsen.

Jeg synes, at debatten i dag har afsløret med al ønskelig tydelighed, at der ingen sammenhæng er i socialdemokratiets økonomiske politik, men hvad der er mere væsentligt: debatten har også afsløret, at socialdemokratiet heller ikke har flertal til at gennemføre denne økonomiske politik.

Pia Kjærsgaard (FP):

Man skal jo ikke bore i sårene, hedder det, men alligevel er vi nogle stykker, der forsøger at gøre det her i dag, og det manglede da også bare andet.

Vi, der følger, hvordan regeringen har lagt op til historiens største betalingsbalanceunderskud, læser jo også ind imellem, hvad statsministeren udtaler til aviserne. Så sent som den 26. september kommenterede statsministeren i Jyllands-Posten de sidst offentliggjorte handelstal, der endnu en gang havde vist sig dårlige. Statsministerens slutbemærkning var ifølge avisen, at nu skal man endelig ikke lade sig gribe af panik og foretage indgreb, som de kommende måneders udvikling antagelig vil gøre overflødige.

Men nu har panikken altså nået regeringen og statsministeren kun to måneder senere, og nu skal statsministerens ord åbenbart stå til troende denne gang. Regeringen har altså indset, at den kommende tids udvikling ikke arter sig, som regeringen havde håbet på.

Resultatet kender alle danskere i dag, hvor julejusteringens resultater skal bringes ud i hjemmene som en ny tvungen opsparing, der denne gang ikke er indkomstbestemt, men rammer alle.

Finansministeren har været på talerstolen og sagt, at det er en påstand, når nogle af os siger, at i løbet af ganske kort tid vil der komme ekstra skatter og afgifter.